

jest vás veliký počet jako brouků, nechť jest vás veliký počet jako kobylek.

16. Rozmnožilo jsi kupce své nad hvězdy nebeské, brouci připadnou i zaleťují.

17. Znamenití tvoji jako kobylinky, a hejtmáné tvoji jako velcí chroustové, kteříž se kladou vojensky po plochách v čas studena. Slunce vzešlo, tož letí, aniž znáti místa jejich, kde byli.

18. Zdrímají pastýři tvoji, o králi Assyřský, ležeti budou znamenití tvoji, bojnost lidí tvého bude po horách, ale nebude žádného, kdo by shromáždil.

19. K pořízení tvému není žádného léku, bolest rány tvé rozmáhá se. Kteríkoli uslyší pověst o tobě, rukama plésati budou nad tebou. Nebo na koho ustavičně nedo- cházejo ukrutenství tvé?

*Job 27, 32. Platě Jer. 2, 15.

PROROCŤVÍ ABAKUKA PROROKA.

KAPITOLA 1.

Matkání nad nepravostmi Judských. 6. Prorocťví o přitášení Kaldějských na ně. 12. Ustavení se lidu Božího v dou- fání o milost Boží.

Břímé, kteréž i vidění viděl A- bakov prorok.

2. Až * dokud, ó Hospodine, kri- četi budu, a nevyšlýcháš? Volati bu- du k tobě pro nátsk. a nespomá- žeš? *ž. 13. 3. 22.

3. Proč dopouštíš, abych hleděti musil na nepravost, a na bez- práví se dívati, též na zhoubu a nátsk proti mně? A vždy jest, kdož svár a různici vzbuzuje.

4. Odkudž se děje opuštění zá- kona, a nedochází nikdá soud. Nebo bezbožny obklíčuje sprá- vedlivého, proč vychází soud převrácený.

5. Pohlédte na národy a popatř- te, nýbrž s velikým podivením se užasněte, proto že dělám dílo ve dnech vašich, o němž když vy- pravováno bude, neuvěříte.

6. Nebo ať já vzbudim Kalděj- ské národ illy a rychly, kterýž zjezdí všecku širokost země, aby dědičné opanoval příbytky jiných, soud jeho i vyvýšenost jeho vyjde.

8. Koni jeho rychlejší budou než rysové, a lítější nad vlky veter- ní; veliké množství bude jezdců jeho, kteřížto jezdcí jeho zdaleka přijedou, a přiletí jako orlice, kte- ráž chvátá na pastvu.

9. Každý z nich k utiskování přijde, obrátce tváří své k vý- chodu, když seberou jako plisek zajaté.

10. Tentýž i králům se posmívati bude, a knížata smích jemu bu-

dou; tentýž každé pevnosti smáti se bude, a zdělaje náspy, dobnude jí. 11. Tehdy promění se duch jeho, a přestoupí i zavini, myslé, že ta moc jeho boha jeho jest.

12. Hospodine Bože můj, Svatý můj, zdalž ty nejsi od věčnosti? Myš nezemřeme. Hospodine, k soudu postavil jsi jej, tu, ó skálo, k třetání nástrojil jsi ho.

13. Cistěť jsou tvé oči, tak že na zlé věci hleděti, a na bezpráví se dívati nemůžeš. Pročž a přehlí- datí máš neštechetníkum a mřeči, poněvažž bezbožný schlejuje sprá- vedlivějšího, než sám jest, *v. 17. *Job 21, 7. nam. Jer. 19, 1.

14. A zanechávati lidi jako ryb mořských, jako zeměplazu, * kte- rýž nemá pána? *IV M. 27, 17.

15. Všecky napařád udičí vyta- huje, zatahuje je síli svou, a za- hrnuje je nevodem svým, protož veselí se a plěše.

16. Protož síli své obětuje, a kadí nevodu svému; nebo skrze ně ztuchel díl jeho, a strava jeho zlejšena.

17. S tím-liž se všim předece za- tahovati má síli svou, a ustavičné národy mordovati bez lítosti?

KAPITOLA 2.

Zpráva a naučení od Boha dané prorokn o spoužení lidu Izraelského od Kalděj- ských, a potěšení lidu Božího.

Na * stráží své státi budu, a po- stavím se na baště, vyhlédaje, abych viděti mohl, co mluviti bu- de ke mně Bůh, a co bych odpo- vidati měl po svém třetání. *Iz. 21, 8.

2. I odpověděť mi Hospodin, a řekl: Napiš vidění, a to zřetelně na dskách, aby je přeběhl čtenář,

ABAKUK 2. 3.

3. Proto že ještě do jistého času bude vidění, a směle mluviti bude až do konce, a nesklesáť. Jestli- že by pak poprodililo, * posočkej na ně, neboť jistomě dojde, aniž bude meškati. *ž. 27, 14. 42, 6.

4. Ať ten, kdož se zpíná, tohoť duše není upřímá v něm, ale * spravedlivý, z víry své živ bude. *ž. 1, 17. Gal. 3, 11. Žd. 10, 38.

5. Ovšem pak více opilec, ne- štechetnost a pýchu provodě, ne- ostojí v příbytku; * kterýž roz- šíruje jako peklo duši svou, a jest jako smrt, kteráž se nemůže nasytiti, byť pak shromáždil k so- bě všecky národy, a shrnul k so- bě všecky lidi. *Přil. 30, 15, 16.

6. Zdalž všickni ti proti němu přisloví nevynesou, a světlých slov i pohádek o něm? A nerěk- nou-liž: Běda tomu, kterýž roz- množuje věci ne své, (až dokud pak?) a oběžtuje se hustým blá- tem?

7. Zdalž nepovstanou rychle, kte- řiž by tě hryzli, a neprociti, kte- řiž by tebou smýkali? A budeš u nich v ustavičném potlačení.

8. Proto že jsi ty zloupil národy mnohé, zloupí tě všickni ostatkové národů, pro* krev lidskou, a ná- tsik země a města, i všech, kteříž přebývají v něm. *v. 17.

9. Běda tomu, kdož lakomé hledá mržkého zisku domu svému, aby postavil na místě vysokém hnízdo své, a tak znikl nebezpečeství.

10. Uradils se k hanbě domu své- mu, ahsy pliení národy mnohé, a zhrěsil sobě samému.

11. Nebo kameni ze zdi křičeti bude, a suk z dřeva posvědčovati bude toho. *Jer. 51, 58.

12. Běda * tomu, kterýž stavi město kvi, a utvrzuje město ne- pravostí. *Jer. 29, 13. Ezech. 34, 3. Nah. 3, 1.

13. Ať, zdalž to není od Hospo- dina zástupů, * že, o čemž pracu- jí lidé a národové až do ustání na- darno, oheň zkazi. *Jer. 51, 58.

14. Nebo * naplněna bude země nymostí slávy Hospodinovy, jako vody naplníují moře. *Iz. 11, 9.

15. Běda tomu, kterýž napáji bližního svého, pričineje nátohy své, tak aby jej opojil, a dival se na jeho nahotu.

16. Sýtis se potupou, proto že jsi slavný * Pítí budeš i ty, a obna- žen budeš; obědeť k tobě kalich pravice Hospodinovy, a vyvratek mrzuty na slávu tvou. *Z. 60, 5; 75, 9.

17. Nebo nátsk Libánu a zhouba zvíří, kteráž jí děsila, přikryje tě, pro krev lidskou, a nátsk země a města, i všech, kteříž přebývají v něm.

18. Co prospívá rytina, že jí vy- ryl řemeslník její? Siltina i učitel líži, že doufá učitel v účinek svůj, dělaje modly němé? 19. Běda tomu, * kterýž říká pře- vu: Procti, a kameni němému: Poblud se. On-liž by učiti mohl? Poblud na měi. Obložení jest zla- tem a stříbrem, o ale není v něm žádného ducha.

20. Hospodin pak * chrámě svatosťi své jest, o umlkníž před obličejem jeho všecka země. *ž. 11, 4. ož. 46, 11.

KAPITOLA 3.

Modlitba Abakukova i lidu Božího 3. Ustavení se v dořfání ektnky Božími 16. i zaatlíbením jeho.

Modlitba Abakuka proroka podlé Sigejonót:

3. O Hospodine, uslyšev pohruž- ku tvou, ulekl jsem se. Hospodine, dílo své oprostřed let při životu zachovej, i oprostřed let známé učiti, v hněvé na milosrdenství se rozpomeň.

3. Když se Bůh bral od poledne, a Svaty s hory Fáran, Sélah, slávu jeho prikryla nebesa, a země byla plná chvály jeho. *ž. 7, 19. 12, 6, 3.

4. Blesk byl jako světlo, rohy po- bocích svých měl, a tu skryta byla síla jeho.

5. Před tváří jeho šlo morní na- kažení, a uhlí řeravě šlo před no- hama jeho.

6. Zastavil se, a změřil zemi; po- hleděl, a rozptýlil národy. Zpo- rážiny jsou hory věčné, sklonili se pěhřbkové věční, cesty jeho jsou věčné.

7. Viděl jsem, že stanové Chu- san jsou pouhá marnost, a třásl se kobercové země Madianské.

8. Zdalž se na řeky, ó Hospo- dine, zdalž se na řeky rozpáli hněv tvůj? Zdalž proti moři roz- hnevání tve, když jsi jel na koních svých a na vozích svých spasitel- ných?

9. Patrně jest zvieveno lučisté tvé pro přísahy pokolením lidu tvého stálé, Sélah. Řeky země jsi roz- dělil.

10. Viděly * tě hory, třásly se, povodeň vod o ustoupila; vydala

ABAKUK 3.

propast hlas svůj, hlubina rukou svých pozdvihla. *Z. 7, 17, 19, 21. 11. Slunce a měsíc v obydlí tvé létaly, při světle střel kopí tvé. *Jo. 10, 13. 12. V hněvě šlapal jsi zemi, v prchlivosti mátl jsi pohány. 13. Vyšel jsi k vysvobození lidu svým; k vysvobození s pomazáním bezbožníka až do hrdla, obnaživ základ. Selaň.

14. Hletemi jeho probodil jsi hlavu vsi jeho, když se bouřili jako vichřice k rozptýlení mému, plédeho v skrývce. 15. Bral jsi se po moři na kohných svých, skrze hromadu vod mnohých.

SOFONIAS 1.

16. Slyšel jsem, a zatřásko se břicho mé, k hlasu tomu drkolali a všecken jsem se třásl, že se mám upokojiti v den srožení, když přitáhne na lid, aby jej válečné hubil.

17. Byť pak fik nekvetl, a nebylo úrody na vinicích; byť i ovoce olivy pochybilo, a roli nepřirezován byl brav, a od ovčince odho skotu v chlévích: 18. Já však * v Hospodinu vese- liti se budu, plásati budu v Bohu spasení svého. 19. Hospodin Panovník jest síla má, kterýž činí nohy mé jako lan, a na vysokých místech mých cest tu mi způsobuje. Předhnu zpě- vaku na muj neginot.

SOFONIAS 1. 2. 3.

ností a mračna, den oblaku a mráčky, *Jer. 30, 7. 16. Den trouby a troubení proti městům hrazeným, a proti úhlum vysokým, 17. V němž úzkostmi sevu lidi, aby chodili jako slepi, nebo proti Hospodinu ztřešili. I vyvíta bude krev jejich jako prach, a těla je- řich * jako lejna. *I. Kr. 1, 9, 27.

18. Ani * stříbro jejich, ani zlato jejich nebude jejich moci vytrh- nouť v den rozhněvání Hospodi- nova; nebo o ohněm horlivosti jeho sehlcena bude tato všecka země, proto že konec listé rychlý učiní všem chněm *Ezech. 7, 19. *Sof. 3, 8.

KAPITOLA 2.

Napomenutí Judekých ku pokání, 4. * předtošením jim příkladě některých Bo- žích pomat hrozných.

Ohleďteje sebe, ohleďteje, pra- vim, ó národe nemilý, 2. Prvé než uloženi přijde, a den jako plevy * pomine, prvé než přijde na vás prchlivost hněvu Hospodina, prvé než přijde na vás den hněvu Hospodina. *Z. 1, 4.

3. Hleďteje Hospodina všickni tiš země, kterýž soud jeho činíte; hleďteje spravedlnosti, hleďteje říčnosti. Snad se ukryjete v den hněvu Hospodina. 4. Nebo Gáza bude opuštěno, a Askalon zpustne; Azot o pole- něch zaženou, a Akaron vykoře- něn bude.

5. Běda těm, kteříž bydlí v kra- jině pomotské, narodu Ceretej- ských. Slovo Hospodino proti vám jest, ó země Kananejská * Filistinských, že té tak zahla- díte, aby nebylo žádného oby- vatele. *Jer. 47, 1.

6. I bude krajina pomotská místo ovčínků, jam pasyřských a stálá dobytka, a ostatku domu Jud- ského krajinou, kdež by pásli v domích Askalonu u večer ležati budou, když je navštívi Hospodin Bůh jejich, a přivede zase zajaté jejich, *Amon 5, 11.

8. Slyšel jsem hanění Moab- ských a utrhaní synů Ammonit- ských, kterýmiž haněl můj lid, a honosil se na pomezí jejich. 9. Protož živ jsem já, praví Hos- podin zástupů, Bůh Izraelský, že Moab jako Sodoma * bude, a sy-

nové Ammonitští jako Gomora, místem kopřiv a domem solným v pustině až na věky. Ostatkové lidu mého rozchvátají je, a po- zůstali z lidu mého dědičné je obdrží. *I. M. 19, 24.

10. To jim pro pýchu jejich, že zhaněli a zpínali se nad lid Hos- podina zástupů.

11. Hrozný jim bude Hospodin; nebo způsobí, aby zhubeneli vši- ckní bohové země. I bude se jemu klaněti každý z místa svého, vši- ckní ostrovové národu.

12. Také i vy, Moufeinové, me- čem mým zbiti budete.

13. Nebo vztáhne ruku svou na půlnoci, a zhubi Assyrii, a obrátí Ninive v pustinu, a v suchost jako poušť. 14. I * budou u prostřed něho léhati stáda, všechny selmy ná- rodu, pelikán i výr na makovi- cích jeho nocovatí budou; bias zníti bude na okně, pustina na veřeji, když cedrovi jeho obnaží. *Iz. 13, 21; 24, 11.

15. Takovév bude to město plé- sající, kterýž sedl bezpečně, fi- kaže v srdci svém: Já jsem, a kromě mne není žádného více. Jakk jest učiněno pusté, pelešl sel- mámi kdožkoli půjde, skrze ně, ckatí bude a zmitati rukou svou.

KAPITOLA 3.

Oblášení bity Jeruzalémským i hříchů jejich, 8. Zaalibeni o abromáskání ros- přímých, a povolání pohánů do církv. 14. Napomenutí církve k radosti.

Běda městu tomuto hitavému a poskvrněnému a utiskujícím. 2. Neposlouchá hlasu, aniž při- jíká kázně; v Hospodina nedoufá, k Bohu svému nepřiblížuje se.

3. Knížata * jeho jsou u pro- střed něho lvové řvouci, soudcové jeho vlci večerní, nehryzou kosti až do rána. *Ezech. 22, 27. Mich. 3, 11.

4. Proroci jeho kvapni, muží vel- mi neslechetni; kněží jeho po- škvřňují věci svaté, natanují za- kona.

5. Hospodin spravlivý u pro- střed něho jest; nelibuje nepravosti, každého dne soud svůj vynášá na světlo bez přestání, a však ne- slechetnik neumi se stydět. 6. Vyplénil jsem národy, zpustil zámkové jejich, v pustinu obrátil jsem ulice jejich, tak že žádný přes ně nechodí; zpustla měšť

PROROCIVÍ SOFONIAŠE PROROKA.

KAPITOLA 1.

Oblášení skrze Sofoniáše pomsty Boží zemi Judské i obyvatelům jejím.

Slovo Hospodino, kterýž se sta- lo k Sofoniášovi synu Chusi, syna Godolášova, syna Amariášova, syna Ezechiášova, za dnů Joziáše syna Amonova, krále Judského.

3. Zajiště že sklídím všecko se svrchku té země, praví Hospodin. 4. Skhđim lidi i hovada, sklí- dím plactvo nebeské i ryby moř- ské, i pohoršení * s bezbožnými; vypléním, pravím, lidi se svrch- ku této země, praví Hospodin. *Mat. 13, 41.

4. Nebo vztáhna ruku svou na Judu a na všechny obyvatelé Je- ruzalémské, zahladím z místa to- hoto ostatek Bále, i kněží jeho s jich pomocníky, 5. I ty, kteříž se klanějí na střechách vojsku nebeskému, i ty, kteříž klanějí se, * přisahají skrze Hospodina, i ty, kteříž přisahají skrze Melecha svého. *Jo. 2, 23, 7.

6. I ty, kteříž zpět odcházeli, aby nenásledovali Hospodina, a kteříž nechledají Hospodina, aniž se ho dotazují.

7. Umlkni * před obličejem Pa- novníka Hospodina, nebo blížky jest den Hospodinu; přistrojí se zajiště Hospodin obět, povolají po- zvaných svých. *Z. 46, 11.

8. I stane se v * den obětí Hos- podinovy, že navštívím knížata a syny královy i všecky, kteříž se oblécejí v roucho cizozemců. *Z. 30, 25.

9. Navštívím v ten den i kaž- děho, kterýž vskakuje na prah, kterýž naplňuje dum pánu svých nátiškem a listi.

10. I stane se v ten den, praví Hospodin, hlas křiku od brány rybné, a kvilení od druhých strany a třeskot veliký od pahrbků.

11. Kvělte vy, kteříž bydlíte u vnitřku; nebo vyhlazen bude vše- cken obor kupců, vyplnění bu- dou všickni snášejci stříbro.

12. I stane se v ten čas, že pře- hledávati budu Jeruzalem s lu- cernami, a navštívím muže, kteříž ulnuli v kvasnicích svých, kteříž říkají v srdci svém: Nečiníť dobře Hospodin, aniž zle činí.

13. Nebo přijde statek jejich na rozchvátání, a domové jejich na zpustění. Stavějí * zajisté domy, ale nebudou v nich bydliti; a ště- puji vinice, ale nebudou pítí vína z nich. *Amon 5, 11.

14. Blížky * jest den Hospodinu veliký, blízký jest a rychlý velmi zvuk dne Hospodina, tuť horec křičeti bude udatný. *Joel. 1, 15.

15. Den * rozhněvání bude ten den, den úzkosti a trápení, den zpustění a to hrozného, den tem-